

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakomur na njegov naslov 6 K.
Skupno v eno fare 4 K.
Cena Novin v Ameriko je na leto 12 K.
Cena enega droben je doma 6 šterov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. plet. v Csenzevolb, CSERFOLD, Zalamegyo.
K tam se more pošlati naročila i vel dopol, naj
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak amerikaški
dobijo k NOVINAM brezplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jesuševoga.“

IV. nedela adventna.

Tak pa nas držijo, kakti Kristušove službenike. I. Kor.

Mi moremo Kristušovi službeniki biti, Njemi moremo služiti.

Ka smo i ka smo zmožni, nam je on dao. Sv. Bernard pravi kemi morema bolje služiti, kak onomi, ki či bi šteo, bi nikak ne bio. Psalmus 99. pravi: On nas je stvorio.

Kristuš je nam služo, kda nas je odkupo. Služo nam je, kda je noge zepro apoštolom na slednjoj večerji. Služo nam je, kda je naše grehe zbrisio. Ki nas je lübo i nas je zepro od naših grehov s svojov krvjov. Služo nam je, kda nam je podvoro i delio svojo telo. Vzeo je krüh, blagoslovo ga je, vlomo ga je i ga je dao apostolom. Kak sv. Bernard pravi: Dober službenik, ki je svoje telo dao za hrano, svojo krv za pitvino, svojo dūšo za ceno.

Kristuš de nam služo vu diki. Vu Evangeliumi sv. Lukača čtemo: Za istino vam pravim, ka se opaso i je da doli posesti i mimo ideči de njim dvoro.

Pravica je potem, da i mi moremo Kristušovi službeniki biti.

Troje najbolje odürjava Kristuš vu svojih službenikah.

Prvo je nemilostivnost. Pri sv. Matiji čtemo: Sluga neveren, vse dug sam ti odpüsto, ar si me proso: je li bi se pa tebi tūdi ne trbelo smilüvati nad tvojim tivarišom, kak sam se jas smilüvo nad tehom. Vu drugom mesti čtemo. Či pa de on hūdi sluga pravo vu svojem srci: Zaostane moj gospod pa de zažno biti svoje tivariše, jo de i pio de s pijancami; pride pa gospod onoga sluga on den, na šterom ga je ne čako, ono vōro, štero je ne znao i ga razloči i njegov del položi s skažljivcami, tam bode jokanje i zobno škripanje.

To drugo, ka Kristuš odürjava vu svojih službenikah, je nepodložnost, nebogavnost. Vu Evangeliumi sv. Lukača čtemo: On sluga, ki pozna volo serjega gospoda i ne čini poleg njegove vole, ostro bode kaštigani.

I to tretje, ka odürjava Kristuš, je nevrednost. Pri sv. Matiji čtemo: Slugo nevrednoga pa lüchte vu zvünešnja kmico.

Troje išče Kristuš vu svojih službenikah.

Prvo je, da bodo očišćeni. Psalmuš 100. pravi: ki je hodo po poti brez greha, on je meni služo. Sv. Pavel piše: I tak naj služijo, da nikšega greha ne bado meli.

Drugó je, da s vsemi jakostmi bodo oklajeni. Sv. Pavel opomina, da vu vsem se moremo skazati, kakti kristušovi službeniki.

Tretje je, da dobro opanašanje naj majo. Sv. Peter piše: Opanašanje pa med poganami dobro mejte.

Vu starom testamentom i je zapovedo Bog Mojzeši: Pelaj naprej Arona i njegove siní, da do meni služili, zaperi je s vodov, obleči s svetov oblekov, naj njim namazanje vala, hasni: Voda znamenüje očišćenje, vu svetoj obleki se kažejo jakosti, namazanje je pošteno opanašanje. Dober zdüh Kristušov smo Bogi vu vsakem mesti, pravi sv. Pavel apoštol.

Troje službo žele od nas Bog.

Ob prvim, naj njega nasledüjemo. Pri sv. Janoši čtemo reči Kristušove; Či stoj meni šče služiti, naj mene nasledüje.

Ob drugim, naj se vu njegovoj službi veselimo. Psalmuš 99. nas opomina: Služite Bogi vu veselji.

Ob tretjim, naj mamó božjo bojazen. Psalmuš 2. nas pozavlja: Služite Bogi vu bojaznosti.

Troje nam Bog obečava. Obečava

nam diko. Ki dobro služí, pravi sv. Pavel, dobro mesto si spravi.

Obečava nam veliko čest. Pri sv. Matiji čüjemo: Radüj se dober i veren sluga, ar si vu malom veren bio.

Obečava nam vekivčnost. Služo de nejemi noči i vu dne vu njegovoj cerkvi. . . Bode je pelo k vretinam vode žitka. Vretina vode je vekivečnost.

Kristuš je obečo: Kde sam jas, tam bode i moj sluga.

Kde je Kristuš, tam je dika, tam je vekivečno blaženstvo, vu štero nas naj pripela Gospodü Bog. Amen.

Rojstvo Jezuša Kristuša

Vremen je prišlo, vu šterom bi mogla bl. D. Marija Zveličitela, koga je od Dūha Svetoga poprijela, na svet prinesti. Poleg proroküvanja proroka Miheaša se je mogo v Betlehemi naroditi. Najzmožnejši človek na sveti, rimski casar Augustus se je poskrbo brezi toga, da bi samljo, da se staro proroküvanje spuni. Vu svojih deželah je namreč odredo, da bi se vküp pisali njegove podložnike.

Poleg stare židovske navade se je vsaka držina v tistom mesti dala spisati, odked je izhajala. Jožef pa Marija sta bila iz Davidovoga roda, Davidovo mesto je bilo Betlehem, zato sta mogla ta potüvati. To je bila pot tri-štiri dnevov.

Maria je s Jožefom šla v Betlehem.

Ta pridočiva sta nikdi ne dobila stana.

Šla sta iz varaša, poiskala sta edno votlino vu breg skopano, kde so pastirje vu lagojem vremeni svoje črede notri zapirali.

Desta lüdi je prišlo tisti den v Betlehem. Vsaki je dobo mesto. Ni eden

je ne prisiljeni bio se vu takšo votlino — pod zemlo — potegnati.

Marija je samo ništerne plenice mela, s sterim je malo dete zavila. Stolica je ne bilo nindri, kde bi si doli sela, samo kamenje je bilo, postele druge ne bilo, kak trda tla.

Med tem je prišla vūra, da bi se Zveličitel mogó aaroditi. Kak Evangelist lepo piše: Zgodilo se je pa, kda bi tam bila, prišo je čas, da bi ona poroditi mogla. I ona je porodila svojega prvorojenoga Sina, povila ga je v plenice, položila ga je v jasle.

Jezus se zove prvorojeni Sin, Krivoverci so to reč vóbrnoli i Marijino devištvo tajili. Evangelist je s to reč-jov nika drugo ne šteo praviti, kak da je Marija pred Jezusom ne mela drugoga sina, da je Jezus te prvi i jedini. Zakaj bi, pita sv. Krizostomus Jezus na križi, svojo mater pod obrambo sv. Janoša postavio, či bi ona ešče drugo dečo mela?

Jezus je vu vsem k nam prispedoben bio vóvzevši greh. — je s ječom prišo na švet. Jokao se je ne samo iz slabosti, nego iz ljubavi do nas. Sv. Bernard piše: Te skuze mene bolijo i osramotijo, či jas gledam moju nečútlivost.

Spadni na kolina pred tem detetom, kršćanska duša, spoznaj vu njem Zveličitela sveta i moli ga s hvaležnim srcom, ar je to dete Božji Sin, po kom je vse stvorjeno. Iz ljubavi do ljudi je prišo iz nebes, zjedino je božje naturo s človečov i na sebe je vzeo podobe službenika. Ešče ne guči, nego že vse okoli njega i na njem nas vči, nam predga. Predga po priliki, ka de sledi predge s rečjov. Predga lúbezen do siromaštva, zatajivanje tela i pomiznost. Šteo je na svet priti vu ednom kotu, šteroga je vsaki človek zavrge. Siromaško devico si je za mater odebro. V štali se je narodo, njegova loža so bile jasli. Že se je spunila reč, ka je sledi včio: Lisice majo svoje votline, nebeske fúce majo svoje gnezde, sin človeči pa ne ma, koma bi si glavo položio.

Koga je Bog s zemelskimi darami vlagoslovo, naj si srce ne zaveže k njim, nego naj je rabi kak priliko, da doseigne svoje zveličanje.

Što je pa siromak, naj ne mrmra proti božjoj previdnosti, naj prenaša s malim detetom Jezusom vse nevole vu trpljenji i s vúpanjom. Dostakrat je boljše na dušno zveličanje, či človeki pomenkajo zemelski dari, kak pa či više ma. Kelko svecov vu nebesah hvali Boga, da je nje na zemli s siro-

maštvom pohode: kelko skvarjenik vu pekli preklinja bogastvo i zemelsko veselje.

* * *

Pastirje so svoje črede pasli. Ne se je vu štali zaprli, ar sapot vuní ovčenoj škodi.

Pastirje so odebrani bili, ki so ob prvim malo Dete molili. Kak Evangelist piše: I pastirje so bili v tistom mesti verostúvajoci i čuvajoci nočna verostúvanja nad čredov svojov. I ovo, angel Gospodnov je stano poleg njih i svetlost božja je okoli vzela nje i zbojali so se s velikov bojaznostjov. I pravo je njim angel: Ne bojte se, ar, ovo, nazveščavam vam veliko radost, štera bode vsemi lúdstvi, ar se je narodo vam dnes zveličitel, ki je Gospon Kristuš, vu Davidovom varaši. I to je vam znamenje: Naidete Dete v plenice povite i v jasle položens.

Potem ne velikaši, nego siromaški pastirje so ob prvim k Kristuši pozvani. Že pri rojstvu Kristušovom se je zgodilo, ka je sledi sv. Pavel apoštel včio: Bog je malo, zavrženo odebro, da na nikoj spravi, ka se kaže, ka je kaj.

Da so se pastirje prestrašili, je ne čúdo, nego angel je nje pobatrúvo, povedo je njim znamenje: plenice i jasli.

I prišlo je več angelov, ki so popevali: Dika na visini Bogi i na zemli mir lúdem dobre vole.

Rojstvo Jezusovo je dika Bogi, ar na svet pridoči Jezus je razžaljnoga Boga po svojoj bogavnosti netri do smrti pomiro i odičo.

Rojstvo Jezusovo je za lúdi vretina mira. Mira s Begom, ar je Oča pemirjenj, nebesa so nam odprta. Se vretina mira s lúdmí, ar Jezus je novo zapovid prineso: Lúbté eden ovega, kak sam vas jas lúbo. Rajstvo je vretina mira s seboj, po njegovej milošći si neredne želenje potereme, dobimo mir duše i se veselimo, dobimo mir duše i se veselimo trošti Dúha svetoga. Te trejen mir angeli samo onemi obečavajo, ki je dobre vole, nad kem se Bogi dopadne. To je tisti, kí, liki pastirje, vu Jezusi spozna svojega Gospoda i Zveličitela i ga sprimle i njegovo reč poslúhne.

Mati cerkev vu svetoj meši angelsko pesem „Gloria“ spleh ponavlja.

Pastirje so pravili eden drugomi: Pojmo do Betlehema i poglednimo to reč, štera je včinjena.

Pastirje so se v Betlehem napotili. Nas včijo, da Jezusa tam moremo iskati, kde se da naiti, ne pa tam, kde se ne da naiti. Sv. Augustin imenúje

več mest, kde se Jezus ne naide i kde ga ne trbe iskati. Ne po cestah, kde je samo gizdost, ne nasenji, kde je krivica, ne tam, kde se pije... ne vu palačah, ar Jezus vu štali prebiva, ne vu nečistih mestah, ar Jezus je vu Betlehemi med čistimi starišami... ne vu svetskom veselji, ar se Jezus v Betlehemi naide vu siromastvi.

Pastirje so se paščili i našli so Marijo i Jožefa i malo Dete položeno vu jaslaj.

Vidiš, pravi sv. Ambrozij, pastirje se paščije. Ki Kristuša šče naiti, ne sme manjak biti vu njegovom iskanji.

Presti pastirje, presvetleni od Boga so vu malom Deteti molili Odkúpitela. I povrnoli so se pastirje hvaleči Boga. Oai so bili prvi glasitelje rojstva Zveličitela. Marija je pa zadržavala vse ete reči, premišljavajoča vu srci svojem. Paštirske reči je priglivavala k onim, štere so proroki prorokúvali od Zveličitela i ka je njoj arkangel Gabrijel nazvesto.

Bojna.

6. dec. Na Južnom Tirolskom smo napredúvali vu velkom snegi i mrazi. Vloveli smo 11,000 možov.

Na Flandrskom so Nemei napadali s vspehem.

7. dec. Na Tirolskom fronti na Monte Lisemolo smo strli Taljane. Vlovljenih je do zdaj 15,000.

11. dec. Taljanski front. Pri Piave je sovražnik brezi vspeha pokušo zgúbljene jarke nazaj vzeti.

Našo ladjo „Wien“ so sovražniki potopili. Vu miri je na njoj bilo 447 mornarev 125 stúkov.

Na Flandrskom topovski boj.

Jeruzalem se je podao Anglušom. Angluški častniki so šli vu sveto mesto, da ga obranijo.

Češki brigad na Francuskom. Iz onih čehov, ki so pobegnoli na Francusko i iz onih slovakov, ki so ze dugši čas tam, — goripostavijo češki brigad. Hvalijo vitežtvo čehov. Brussilov poveljnik ruski bi préj pravo: Češki i slovaški pešaki so se pri Tarnopoli tak borili, kda so je naši zapustili, da vsaki na kolina more pred njimi spadnoti.

12. dec. Nindri nikaj ne novoga. Meseca novembra na Nemškom fronti so vražniki zgúbili 22 zvezanih balonov i 205 letal, iz med šterih je 85 za nemškimi linijami doli spadnolo. Nemci so zgúbili 60 letal i 2 balona.

Tak se glasi, da Amerika 2 miljena vojakov šče poslati v Europu.

Mir.

6. dec. Rusi i mi smo premirje sklenoli na 10 dni. Premirje se začne 7. poldne ob 12 v.ri.

10. dec. Naši i Rumuni se premirje sklenoli. Rumunski ministerski predsednik Bratianu je angluškoj i francoškoj vladi note posle, v. št. razlaga, da sami ne morejo nadaljavati bojne, ar Čerbatov poveljnik rusko-rumunskega fronta je k maksimalistom prek stopo.

11. dec. Antant—angluši i francozi so objavili, da dovolijo, da Rusi premirje sklenejo pod pogodbom, da svoj front ne smejo nazaj potegniti i nemcom ne smejo živež pošiljati.

Ruske novine javijo, da ne sklenejo takšega mira, št. bi proti Rusiji i njenim zaveznikom bio.

Iz Petrograda se 11. dec. javi, da komišija poslana na pogajanje od premirja vkup pride s našimi. Rusi svoje zaveznike — francoze i angluše — tudi zovejo na pogajanje. Či na pozivanje ne pridejo, njihovo je odgovornost. Rusi bodejo brezi njih nadaljavali pogajanje premirja. Ščejo zanemiti kriko i rogatanje orožja.

Japonci so stopili na Ruske zemlje, japonske čete so v. Vladivostoki.

Rusi se domo poslali stareše vojake slednjih 3—4 let. Nego več odpusta ne ga, kak so časniki glasili.

Premirje je poduženo do 17. januara prišestnoga leta. Začnole se je pogajanje s Rusami od mira.

Delegacije.

Tisa so obrača proti takšemu načini samo odločevanju narodov, da bi mi prišli pred mednarodno razsodišče ino tak bi se naši sovražniki mešali v. naše notranje zadeve.

Zv. tnešnji minister gref Cernin ponovi kraljeske reči: Ščemo biti svoji gospodje v. svojoj hiši.

Govorio je od zveze s Nemčijov. Borimo se za obrambo Nemčije tak, kak se ona bori za našo. Ino č. štoj pita, je li se borimo za Elzas Lotringo, odgovarjam: Ja. Za Elzas Lotringo se bonimo, kak se je Nemčija borila za Lvov i Trst.

Taljani so s vstopom v. bojno vse zaigrali, vse zgubili. Či bi nam bojne ne napovedali, telko bi dosegnoli, na kelko si zdaj niti v. senjah ne smemo misliti. Bilo je dvanajset bitk, stojezerke je v. l. diih zgubila, zdaj pa je zgubila eden del svoje zemlje, št. je dnes v. naših rokah. Taljani se zdaj v. najboljšem slučaju samo telko lahko

v. pajo, da bode, kak pred bojaov. Či bode Taljani nadaljavali bojno, dobijo kesnej slabši mir.

Amerika napove bojno tudi nam. Za volo našega zavezništva s Nemčijov smo mogli računati s nasprotstvom Amerike. Razmi se, da je to za nas žalostno, ar bode prišli v. grski i avstrijski državljani — podložniki — v. Ameriki v. težki položaj. Amerika na bojnom poli dosta nika ne more spremeniti. Angluši i francozi so v. zrak l. čili reč od samoodločbe narodov, da vsaki narod lahko odloči svojo gospodarško, kulturalno i t. d. razvijanje. Proti temi naši pravijo, da sami ščejo gospodariti.

Pismo z Rumunskoga bojišča.

Lepo vremen je bilo 25-ga novembra. Sunce je toplo sijalo. Mi smo se sprevajali v. strelnih jarkah.

Ne smo daleč na razno od rusov, samo 400 stopajov. Kričijo na ednok rusi:

Bratec ni je strelaj: Mi tudi ne mo strelali.

Henjali smo s strelanjom, mi a rusi. I v. smo šli na strelne jarke.

Tam smo si s rusami p. učavali od desete v. re do pol dvanajsete. Te sta prinesla dva rusa edno malo „ladjo.“ Na ruskom kraji je že sk. hani bio obed. Eden rus je pravo: Bratec, po obedi k v. pridemo.

I tak se je zgodilo. Vse ne dugo vidimo, da se pelata dva rusa prek vode Sereth k nam. Mi smo je srčno sprijali. V roke smo si ž njimi segnoli.

Po tem njima je stražamajster rum i cigare dao i njiva pelo k poveljništvu, h kapitani i podpolkovniki.

Tam so njiva pitali, zakaj sta k nam prišla. Pravila sta, da sta prišla pitat, kda bode mir. Ovi njim tak pravijo, ka je že mirovčina orožja, v. novom leti pa že bode mir.

Rusa sta dobila na pot dva kr. ha, liter vina i liter ruma, špeh i cigare. Nazaj smo je sprevodili do vode.

Či bi voda Seret širša bila, dugša bi moja pismica bila.

Lepo vas pozdravim dragi čitatelje naših slovenskih Novin. Z Bogom.

Horvat Pavel

Drugo pismo z Ruskoga fronta.

2. dec. 1917.

Novine po spoloma doblavlem vsaki teden. Za drago jih prosim, naj mi prišestno leto pa li pošilajo. Ias njim zdaj meseca decembra pošljem 6 koron na Novine i Marijin list.

Kakšo veselje je nam slovencom, kda pridemo Novine i ljubeni Marijin list. To

je za nas slovence sv. meša i predga, št. celo ljubeno leto ne č. jem. Menise, kda je v. roke vzemem, celo tak vidi, kak bi v. našoj Cankovskoj cerkvi bio pa kak bi gledao više oltara kep. sv. Jožefa, kak drži za roko maloga Jezusa.

Ljubeni Slovenci, ki ste doma pri vašoj držini i pri vašoj domačoj cerkvi, li Boga radi molte pa se zahvalte, da ne nosite te jarem, kak mi bogi siromacije. Kakša žalost je to za nas zdaj v zimskom časi, de ne mamo strehe... Ali trošt mamo, kda dobimo Novine i ljubeni Marijin list. To nas k. epi i podpira, kda sploh v. caglo ne spadnemo.

Ljublena bratje slovenska li brante nas ljubeni slovenski jezik, ka nam ga ne odtrgnejo.

Č. jem glas iz domi, kak vse drago odavate. Naj se v. zato ne mili teh par koron na Novine i Marijin list. Gledajte, mi na den samo 36 filerov služimo, iz teh moremo k. piti konce i vse, ka je potrebno pa d. nok vkup devamo na Novine i na Marijin list...

Huber József.

Dom i svet. — Glási.

Odlikovanje. G. poročnik Vörös Viktor je sprijo za hrabre obnašanje pred sovračnikom v. 10. taljanskoj bitki signum laudis s sablami ino Karol čete križec na trake hrabrostne svetinje. Ma pa že brons ino veliko srebrno. Tak vse vkup štiri.

Vojak vojakom. Iz pisma g. poročnika Vörös Viktora nabere m. šterne misli: Vse. ka pride od Boga, je dobro... Mi delamo Bogi krivico, kda ga žalimo, vredni smo zato kaštige, št. ere nam Bog pošila. Ta kaštiga je pa ne samo za v. činjene grehe, nego tudi opominanje za prihodno življenje, da se namreč poboljšamo. S trpljenjem je v. rastvo... Morete mnogo trpeti, št. eri se v. strelnih jarkah. Morete v. noči v. dne iti v. službo na nevarna mesta... V vsakšoj minuti v. čaka smrt. Na misli v. pridemo vaši domači, ki zdaj sladke ine mirao na s. hom pod strehov spijo, v. pa morete zdaj v. deži, v. snegi t. stražiti. Mate dosta prilik, da radovoljno trpite, kak sam G. Jezus Kristuš. T. mate čas moliti sv. šisle ali druge molitve, da v. bodejo s tem kračiše v. re v. službi ino da nam l. bi Jezuš podeli skoro blaženi ino zaželjeni mir...

Pozdignjena volna podpora hodi od 1-ga novembra. D. vice 6 mesecov do b. jo podporo. potem novo penzijo.

Ranjeni so. Ficko Števan d. p. iz Gančan, Šaruga Števan, 20. d. p. iz Melinac, Kolenko Števan, 20. d. p. iz Žižkov. Rane so ne teške. Na skori zacelijo.

Odlikevan je Magdič Pavel, lovec. Podpora je poslo, kda je drugo malo srobrno dobo. Prek po grečem mosti je šo pri Isenzo (Soča).

Cena živine je spadnola. Zrok je, da krma pomenjkava, v Budapešti je cena tudi spadnola. Zvuntoga ne bilo vagonov. Na skori ne bode nači, v Gradec, na Dunaj (Wien) se živa živina samo s transportnim dovoljenjem slobodno pošilja.

Od penez. Tisa pravi, da obilnosti vu penezi ne ga. To se samo tak vidi. Da so naši penezi va valavnosti — valuti — tak spadnola je zrok, da za prva smo si tak misli, da bitje odloči bojno, vojaški minister je velko oblast dobo. Nišče ne pito, ka je cena, naj samo dobo. Drago smo kúpivali. Zdaj že znamo, da zvün bitja gospodarstvo (verstvo) tudi veliko odločilno moč ma.

Ne pride vkúp zadesta silja vu železnoj županji. Politična komisijsa je 12. dec. spravišče mela v Sombeteli. Silje niti vu štrtom deli županije so ne prek vzeli. — Vse vkúp je prišlo do zdaj 230 vagonov. To je, prej, preveč malo. To je niti ne deseti dej onoga, ka bi moglo prek vzeto biti. Ki so brezi mele, že prideči meseč menje dobijo. Velki župan se proti, da smo lahko pripravi na ostrejšo regule, na rekvizicijo. Na mesec decembra je županija dobila 700 metercentov petrola, lani 1200 metercentov. Velki župan javi, da notariuško najbolje poznajo ladi, za njihovom spravišči je čuo ovo idejo, štero i on za zasvoji: K leti pri mlatitvi častniki bodejo.

Živine na toplom i sūhom mejte. Tem menje krme rabi. Nego zato trbe zračiti. Samo paziti morete, ka vam živina ne bode v „cugi“ stala, ar se vam prehladi. Komljenim svinjam male porcije trbe davati. Tak bolje na sebe jemle. Večkrat njim davati.

Črevle trbe večkrat mazati, ar po vremeni se na koži odprejo male luknjice. Črevlji se s toplov vedov zbrišejo, potem se na toplom namažejo.

Gnoj tudi vredi mejte. Mate zdaj vu zimi čas. Ne ravno na sūrko, nego na visiko ga spravlja. Kak je grdo i velki kvar, či gnoj se pa ta razlučani leži na dvorišči.

Beltinski farniki so pobošali plačo svojimi plivanoši.

Inda so beltinski plivanošje té hižni dohodek tak bráli, ka so na treh královo od hiže do hiže hodili i blagos-

lavlali vse pri hiži prebivajače, Tak so ljudje želeli i tak so ráj dáli. Dnes je tá žela vgásnola, ali ljudje záto radi prinasejo svoje krajcare. Mesto šonke se dáva 40 krajcarov. Vsi so vidli, ka je to malo, zato zo-želeli to tudi podignoti. Ali to je sfálilo, ka so školnik nej doma, oni so v Rususkom zavzeti Skolnik tudi má eden del toga dohodka zdaj so pa nej znali, kak bi se to podignelo. Bivšni dohodek te tak po štáron de se dale brao: želár dá 20 krajcarov, gospodar pa 88 krajcarov, ali pa 48 krajcarov i tri ali stiri prgišče lena. Gospodár je pa vsáki, ki 2 plüga nemške mere vse zemlé više má. Ki pa niže, on je želár.

V Augustuši se dáva od fárnikov zrnje. Poglavarje so oblúbili, ka to tudi se nikaj more vréd vzéti. Adriance bi moglo dati 46 keblor pšenice, Beltince 32 keblor žita, Lipovce pa 28, Gančane 32, Bratonce 18, Dokležovje 16 keblor žita Melince 24 keblor pšenice.

Ali tú pa tamvsigdár eden-dvá keričiča falita. Tomi deli zrok je pa to, ka v vsakej občini skoro 10 ali 20 plügov ali ešče več je tühinskih rekáj, ki malegda prinasejo svoj dohodek. Veški županje, ritarje so obečali, ka petomtoga od vsákoga, ki zamúdi v svojen časi dati svojo dáčo, gda de dáča plačúvao, do popovski dohodek tudi terjali. Zrnje zdaj vsepovsod plivános z županom veškim poglavárom beréjo. Tej dobijo za svoj trüd debelo pláčo; onih penez pa, ka od nerédnih notristerjajo deséti procent. Tak so plivános zadovolni pa poglavarje dobre vole. Vküppobráno zrnje občine domo správijs vojimi stroškami. Zrnje se dnes od cele zemle dáva, vsaki plüg dvá litra dá.

Na pomoč so nadale z tém farniki svojim dūhovnikom, ka popravke pri hrambaj, štere k patroni ne slisijo, zvršávejo. Priliko so denešnji šče nej meli viditi, ka z káksim srcom to delajo, nego si misliti moremo, ka kak ove, tak to tudi se te že či ovači nej, po neveliva. — Gda pa velika spoved je v Adventi i vu Velkon posti, vsaka hiža dá belice, ti edni 2—8, te drugi pa edno, ali pa nikaj. Štiri vesnice v Adventi, štiri vu velkon posti. Gda je čas velike zpovedi, te župane (máli ritar) samo vzeme korbeo i beré i vküppobráne notri prinesé. Té dohodek se máli vidi pa si nikák tak misli to bi pa jaz nej dao brati. — Ja pa je nej zavrženi dohodek, v tom bojnon časi celo nej. Ženske! kelko košta edno jajce? Vi znáte. No pa či za edno dobiš telko, za jezero falátov kelko dobis?

Jezero belic se pa v ednom leti na farof more prinesiti.

Tarši dohodek tudi majo beltinski dūhovnik šteroga nej vsaki dužen dati, nego samo on, ki kaj sté meti ali debiti. To so mešni i stdarišni dohodki. V Beltinskoj fari se na edno leto okoli 3—4 jezer meš doli plača. Vse — se razmi — nemrejo se tú opravit, ar vsaki dūhovnik eden den samo edno sv. mešo slúži.

(Dale.)

Vojaški pozdravi

Pozdrav pošilja Stanko Mihal topničar. Prosi Novine, to naše lepo slovensko čtenje, s šterim si kaj čas krati i tudi dūši hrani. Pozvek Franc iz Dolnjih Slaveč, Vogrintič Jožef i Horvat Jožef pozdravljajo svoje oče i matere, brate i sestre ino vse poznance, želejo njim blažene svetke. Žo štrto leto so na Ruskom. Vesele glase čujejo, da mir sklenjavljajo. Pri njih zdaj ne ga nikše strelbe. S Rusami vkúp hodijo vsaki den. Rusi celi den pa celo noč popevlejo, igra njim banda, plešeje tak, ka malo vse ne razčešejo. Ništerne tjedne — pišejo dale — je preveč lepi mir ino lūšne je. Na konci znevič pozdravljajo vse domače i pajdaše.

Pošta.

Vel. g. Káhar A. Nedela. Jas ne vem, kak je, nego za res je bila žena Matuš Adama zbrisana. Vse v red postavim. Stare njoj zdaj na ednok pošljem. Pozdrav.

M. Franc v S. 2 kor. na misionare i 1 korono na tük sam v roke dobo. Hvala. Pišete, da vu vašoj vesi so v adventi na Marijin svetek po polnoči do tretje vóre igrali i plesali, žalostno je, nego vu Novine djati ne moremo. Za ništernih klantušov volo bi samo vesi sramoto napravili. G. Por. Vörös Viktor. Hvala na pozdravi. Vse bode v redi. G. Por. Zorko. Hvala na dobroj želji.

100 litrov domače pijače

Elpis!

vkrepčevalne, téžne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškateška, meta, pomaranče, strašnica in višnja. Neuspeh izkljūčen. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenenim navodilom stanejo K 12 poštine prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavec s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno štav. 85. Moravsko.